

På integrationsturné med Fogh

Se side 2-3

BYGGEBRANCHEN HAR BRUG FOR UNGE HÆNDER

Rikke Hvilshøj skiftede 'ministerdresset' ud med sikkerhedssko og beskyttelseshjelm, da hun den 15. november 2006 i samarbejde med Dansk Byggeri lancerede en ny kampagne, som skal tiltrække flere unge med indvandrerbaggrund til byggebranchen.

Se side 8

NY STØTTEORDNING: INTEGRATION PÅ BIBLIOTEKET

Nu kan alle kommunale biblioteker i Danmark søge om tilskud til at oprette lektiecaféer for tosprogede og andre interesserede børn. Målet er, at der i løbet af få år er 100 lektiecaféer samt mange andre integrationsaktiviteter på landets folkebiblioteker.

Se side 10

NYDANSKERE VIL GERNE PÅ VAGT

Jobgaranti efter bare seks ugers uddannelse. Sådan lyder tilbuddet fra fem vagtselskaber til ledige med indvandrerbaggrund i nyt rekrutteringsprojekt. Og det tilbud vil mange gerne sige ja tak til. Mere end 200 har henvendt sig til projektet, og ud af dem er 19 vagter nu på vej ud på den første patrulje.

Se side 11

VOLLSMOSE VINDER UDDANNELSESPRIS

Hæderen skyldes, at man i Odense har udviklet en unik vejledningsmetode, hvor forældrene - på modersmålet - inddrages i spørgsmålet omkring deres børns valg af uddannelse. Alt peger på, at metoden resulterer i, at tosprogede unge opnår samme uddannelsesfrekvens som deres etnisk danske klassekammerater.

Se side 6

LÆS OGSÅ ...

Nydanske unge driver selv klub på Nørrebro Se side 4-5

Rekordstor rift om unge på uddannelses- og jobbazaar Se side 7

Tag den praktiske indgang Se side 9

Integr@tionsminister online . . Se side 12

Foto: Rasmus Bøghner/POLIFOTO

Med på statsminister Anders Fogh Rasmussens tre-dages integrationstur var bl.a. Mansur Sheik (yderst t.v.) og Hamid Vazin (nr. to fra venstre).

På integrationsturné med Fogh

Fem nydanske rollemodeller blev inviteret med, da statsministeren drog på sin medieomtalte tre-dages integrationsturné. Med vanlig disciplin satte Fogh sig konsekvent bagerst i bussen og diskuterede med de unge imellem de mange stop fra Karup til Taastrup. 'I job nu' har mødt to af rollemodellerne, politiassistenten Hamid Vazin og den selvstændige murermester Mansur Sheik, og spurgt, hvad der blev snakket om på bagsædet ...

Hvad synes I om turen?

HAMID: "Fremragende initiativ. For formålet var at sætte fokus på de positive historier - og det kom der. Min dagligdag - som mange politikere ikke kender - er jo, at når jeg kommer hamrende træt hjem fra arbejde og tænder for fjernsynet, skal jeg hver aften lægge øre til negative historier om etniske minoriteter. Jeg bad statsministeren om at prøve at overveje, hvilken signalværdi det har for mig, at jeg hver eneste dag efter at have knoklet i 12 timer, inden jeg går i seng, lige skal huskes på, at jeg er 'etniker' og ikke hører til. Jeg tror, at det er en af de ting, han tog med sig."

MANSUR: "Der var ikke tale om nogen charmeoffensiv, sådan som det blev beskrevet i medierne - og selv hvis det var, så er det lykkedes at sætte fokus på de positive historier. Det er utroligt vigtigt, for når danskerne kun læser de negative historier - i og med at de færreste har kontakt med indvandrere i deres hverdag - så mister de troen på, at integrationen kan lykkes."

Hvad snakkede I med statsministeren om?

HAMID: "Om alt mellem himmel og jord. Blandt andet diskuterede vi, hvilket ord det er mest korrekt at bruge om etniske minoriteter.. Vi blev helt enige om, at den mest korrekte betegnelse er 'dansker' eller 'dansker med indvandrerbaggrund' - ikke indvandrer, efterkommer, 2. generationsindvandrer, eller hvad man nu finder på. Det var faktisk statsministeren, der foreslog det først - og jeg roste ham for det. For når det første ord er 'dansker', skubber man ikke nogen væk."

Hvad tror I, statsministeren har lært af turen?

HAMID: "Jeg kunne mærke på statsministeren, at han i løbet af turen blev mere nuanceret omkring sin holdning til forskelligheden blandt etniske minoriteter og fik en meget større indsigt i, hvor forskellige indvandrergrupper i Danmark er. Det tror jeg ikke helt, at han havde regnet med. Samtidig tror jeg, at han har opdaget, at etniske minoriteter ligner indfødte danskere på mange områder"

- også rent holdningsmæssigt. At det stereotype billede af minoriteter som muslimer, der lever det samme liv efter de samme principper, langt fra holder i virkeligheden.”

MANSUR: ”I begyndelsen havde jeg fornemmelsen af, at ’integration’ mest var et ord for statsministeren. Men allerede efter et par timer kunne jeg se en stor ændring, og han begyndte at lytte til os. Lige pludselig var det ikke længere bare ord, men mennesker, det handlede om.”

Gav I statsministeren et konkret råd om integrationen?

HAMID: ”Ja, jeg påpegede det dobbeltmoraliske i, at han som landets statsminister diskuterer integrationsspørgsmål med præster, når vi lever i et land, der ellers opererer med en adskillelse mellem religion og politik. Jeg fortalte ham direkte, at jeg bliver irriteret, når jeg tænder mit fjernsyn og ser en eller anden mullah fra Nørrebro stå og debattere integration med statsministeren. Jeg kan jo ikke lade være med at opfatte mullahen som min repræsentant i debatten, eftersom han er mørk og fra Mellemøsten. Men hverken jeg eller mine venner ønsker at blive repræsenteret af en præst. Og det tror jeg faktisk, at statsministeren tog til sig.”

MANSUR: ”Ja, vi opfordrede ham til at give flere ressourcer til kvinderne. Det er kvinderne, der sidder med nøglen. Mange danskere tror måske, at indvandrerkvinder ikke har så meget at skulle have sagt og er undertrykte. Men i virkeligheden er det dem, der har det sidste ord - ligesom i danske hjem. Det er en god investering, for hvis du hjælper moren, hjælper du hele familien. Hvis det lykkes at give hende livsglæden tilbage, hjælper du samtidig hendes syv børn. I stedet for senere at bruge syv ressourcer på at give børnene et godt liv, kan man bruge bare én ressource på at give moren overskud til selv at støtte sine børn - så sparer man de sidste seks. Jeg kan ikke huske, at jeg før har hørt statsministeren tale meget om indvandrerkvinder. Men allerede efter få timer kunne jeg se, at han tog det til sig og selv begyndte at bruge det.”

Har statsministeren overrasket jer på turen?

HAMID: ”Han lyttede utroligt meget og var hele tiden 100 pct. nærværende. En af de ting, jeg godt selv kunne lære noget af, var, at han ikke havde mobiltelefon på sig. Hver gang han skulle tale med nogen, kom hans pressesekretær ned med telefonen til ham.”

MANSUR: ”Ja, det har han. Når man kun ser ham i fjernsynet, kan han måske virke lidt kold, men nu kan jeg godt forstå, hvorfor han er, som han er. Han har det i hvert fald ikke så nemt. Det er ikke verdens nemmeste job. Vi sad jo ved siden af ham og hørte, hvad han sagde til journalisterne, og dagen efter kunne vi læse noget helt andet i avisen. Jeg kunne i hvert fald ikke tænke mig at blive statsminister.”

Har I selv oplevet situationer, hvor det har været svært at være ung med indvandrerbaggrund i Danmark?

HAMID: ”Jeg vil ikke sige, at jeg har haft det svært, men der har da været barrierer og ubehagelige oplevelser. Det

er ikke alle de job, jeg gerne ville have, jeg har fået. Og jeg har nok skullet løbe lidt stærkere end mine jævnaldrende. Jeg skulle måske også bruge lidt længere tid på at få folk til at vise tillid.”

MANSUR: ”Ja, jeg gjorde tingene dobbelt hele tiden. Jeg tjekkede mit arbejde tre-fire gange, inden jeg kaldte på mester for at tjekke mit arbejde. Det skyldtes ikke noget pres fra mester, men det lå bare i mig, at jeg ville accepteres. Jeg oplever også stadig diskrimination, men det er ikke noget, jeg bruger tid på. Jeg er blevet god til at ignorere det. For så længe der er to mennesker på jorden, vil der altid være problemer.”

Hvorfor tror du, at mange unge danskere med indvandrerbaggrund har svært ved at gennemføre en uddannelse eller få et job?

HAMID: ”Det er svært, det er et samspil af mange faktorer: Sociale klassificeringer, forældrene. De unge har ikke noget at se op til, og i stedet bliver forbilledet de utilpassede. De unge mangler rollemodeller, der kan vise dem, at man godt kan opnå de ting, man gerne vil her i livet ved at tage en uddannelse. Fokus på det positive fører positivt med sig.”

Hvordan hjælper man de unge?

HAMID: ”Giver dem en større nationalitetsfølelse. Hvis man kan få folk til at holde med det danske fodboldlandshold, så er en stor del af målet nået. Hvis man kan få folk til at føle, at de hører til her. Hvis folk kommer i problemer i udlandet, er der jo ingen, som er i tvivl om, hvor de skal søge hjælp. For hvis jeg står med mit iranske eller marokkanske pas, er der ingen, der kommer mig til hjælp - men hvis jeg viser mit danske pas, så kommer den. Og så har jeg måske brugt et helt liv på at sige, at jeg er iraner eller marokkaner, men hvem er det i bund og grund, der kommer mig til undsætning? Hvem er det egentlig, der holder af mig? Og måden, man får mig til at føle nationalitetsfølelse på, er ved at kalde mig for ’dansker’ eller ’dansker med indvandrerbaggrund’ - og ikke indvandrer, når nu jeg - og måske også mine forældre - er født og opvokset i Danmark.”

MANSUR: ”Målet skal være håndgribeligt. De skal kunne se en positiv fremtid for sig. Jeg var engang ude i en 7. klasse for at forklare de unge om mulighederne på teknisk skole - som ikke har høj prestige og bliver kaldt ’taberskolen’ blandt visse etniske minoriteter. Jeg havde på det tidspunkt en sænket bil med brede fælge og lod de unge sidde lidt bag rattet. Da vi kom tilbage i klassen, ville alle sammen være murer. Det er ikke så svært at flytte folk fra A til B. Det skal bare give mening. Det er ikke nok, at lærerne eller forældrene siger, at uddannelse betaler sig.”

Har I et godt råd til unge i dag?

HAMID: ”Uddannelse og sproglige kvalifikationer medfører status. Man får ikke status uden de to ting.”

MANSUR: ”Giv aldrig op. Lad dig ikke påvirke af, at der altid findes idioter. Lad dig ikke gøre til én, man skal tage hensyn til, et offer.”

Nydanske unge driver selv klub på Nørrebro

For gammel og for ung. Når man fylder 18 år, er man for gammel til ungdomsklubben – men for ung til at sige 'I do' og flytte hjemmefra. Det er grunden til, at unge drenge med indvandrerbaggrund udgør en fast bestanddel af gadebilledet i flere større byer. Som alternativ til gaden har en ny klub på Nørrebro netop slået dørene op for unge over 18. De unge driver klubben selv – uden indblanding fra voksne.

November 1999. Kampklædt politi rykker ind og rydder ungdomsklub i Lundtoftegade. Forud er gået længere tids optrapning med konflikter og gnidninger, som kulminerer en aften i november. En gruppe på 20-25 drenge nægter at gå, da klubben lukkes - og hærværk, tyveri og trusler om vold gør ventetiden lang for pædagogerne, indtil betjentene stormer bygningen. Herefter lukkes klubben på ubestemt tid.

Sådan lød forhistorien, da Martin Schrøder i 2001 overtog det varme sæde som afdelingsleder i ungdomsklubben 'Lundtoftegade 21'. Siden er stemningen vendt, kriminalstatistikken styrtdykket, og de fleste af de tidligere 'rødder', som før fik politiet til at trække i kampuniformen, trækker nu selv i arbejdstøjet.

En vigtig katalysator for den positive udvikling har været respekten for de unge og det reelt at tage udgangspunkt i den enkelte, fortæller Martin Schrøder:

"Når folk siger, at de tager udgangspunkt i den enkelte og den enkeltes behov, er det stort set altid løgn. Udgangspunktet er ofte, at den unge skal tilpasses de eksisterende rammer og normer. Før i tiden brugte man udtrykket 'uden for pædagogisk rækkevidde'. Men folk har aldrig tænkt over, at det er deres pædagogiske rækkevidde. Jeg tror aldrig, jeg har mødt en person, om hvem jeg ville sige, at han var decideret uden for pædagogisk rækkevidde."

Alternativ til gaden

De fire høje boligblokke, der omkredser ungdomsklubben, har mange beboere med anden etnisk baggrund end dansk, og omkring 95 pct. af brugerne af ungdomsklubben har indvandrerbaggrund. Netop i forhold til denne gruppe unge er der et ekstra behov. For nydanske unge bliver i langt højere grad end etnisk danske unge boende hjemme, lige indtil de bliver gift, og mangler derfor ofte et sted at mødes med vennerne:

"Det er forklaringen på, at man ser store grupper af 18-25-årige drenge på gaden. De er for gamle til at komme i ungdomsklubben, men har ikke andre steder at være. Før vi åbnede klubben, drev en gruppe drenge rundt i kælderen eller på gangene herude. Og selv om de ikke laver ballade, kan det godt opleves utrygt for naboerne at møde 20 drenge i en mørk kælder. Mit budskab er derfor: Man bliver nødt til at tænke på denne gruppe", udtaler Martin Schrøder.

Skoene af, tak

Behovet for et fristed til de klubløse unge resulterede i et samarbejde med boligselskabet AKB, som for tre måneder siden udleverede nøglerne til et kælderlokale til de unge. Under konsekvent efterlevelse af parolen 'frihed under ansvar' får de unge lov til at køre klubben helt på egen hånd. Uden opsyn fra voksne.

"Her plejer vi altså at tage skoene af", lyder opfordringen med høflig, men bestemt dialekt fra Nørrebro, inden man når at træde mange skridt ind ad kælder døren. Drengene, som selv har stået for indretningen, har købt et tykt gulvtæppe - og det bliver der passet godt på. På et hjemmelavet hylde-rack ved indgangen er Adidas- og Nike-sko linet op på stribe, og i hjørnet holder en anden investering - en støvsuger - parkeret.

"Når der er gulvtæppe på, respekterer folk klubben, som om det var deres eget hjem. Når du kommer hjem, tager du også skoene af. Du sidder ikke med skoene på", forklarer Hani Bakier på 24.

Ikke andre steder

Han lægger dagligt vejen forbi klubben og kan godt huske, hvordan det var, før de unge fik et sted at være:

"I Lundtoftegade er der ikke andre steder. Før hang vi ud på gaden - og om vinteren, når det blev for koldt, fandt vi f.eks. en kælder i bebyggelsen og stod der for at få varmen og kedede os. Vi mødtes ikke hjemme, for de fleste bor i en to-tre- maks. fire-værelses lejlighed, så man kan ikke rigtig tillade sig at invitere vennerne med hjem - der er dårligt nok plads til familien. Jeg ved 100 pct. sikkert, at der er kommet mindre kriminalitet og hærværk, efter at vi har fået klubben. Det er, når kedsomheden kommer ind, at der sker hærværk og kriminalitet."

Fra kriminel til kommunal

I dag arbejder Hani Bakier som opsøgende gadeplansmedarbejder i Københavns Kommune, men for bare fem år siden tydede det mere på, at der stod skrevet en kriminel end kommunal løbebane for ham i stjernerne.

"Vendepunktet kom, da Martin ansatte mig som 'unge-medarbejder' i klubben. Selv om jeg kun arbejdede femti timer om ugen, var det en fed fornemmelse at tjene ærlige penge. At modtage mit første skattekort og betale

"Jeg mener helt klart, at den afgørende faktor i integrationen er institutionerne", udtaler afdelingsleder i ungdomsklubben 'Lundtoftegade 21', Martin Schrøder.

skat. Jeg ved godt, at de fleste klager over, at de betaler for meget i skat, men det gav mig en følelse af at være en del af samfundet", forklarer han.

Og Hani Bakier er ikke den eneste i Lundtoftegade, hvis liv har taget en anden retning, efter hans navn blev sat på lønningslisten som ungemedarbejder i klubben:

"Jeg har haft 10 'tidligere rødder' ansat, som alle er kommet videre. Én studerer i England, et par stykker arbejder i dag med socialt arbejde, og et par er ved at uddanne sig til håndværkere. Det er generelt gået godt for hele den årgang. Af de store drenge er langt størstedelen i gang med arbejde eller uddannelse", fortæller Martin Schrøder.

Dem i Lundtoftegade, de har alle sammen arbejde

De positive historier har med årene afløst Lundtoftedades tidligere temmeligt kulørte ry. 'Dem i Lundtoftegade, de har alle sammen arbejde', lyder det i dag i Mjølnerparken og Brøndby Strand.

Og det er ikke bare de lokale rygeklubber, som kvarteret tidligere var kendt for, der har fået færre kunder i butikken, efter at det er lykkedes for ungdomsklubben at invitere drengegrupperne, som tidligere gik på gaden, indenfor. Også på Station Bellahøj kan betjentene mærke, at de har fået mindre at bestille: Kriminalstatistikken for lokalområdet er styrtdykket med 90 pct. - fra over 400 sager om året til 30-40 stykker i dag.

Så selv om 'succes' ikke er et ord, man ofte hører i en gade som Lundtoftegade, der for fem år siden kunne bryste sig af at være den mest kriminelle i Danmark, har Martin Schrøder god grund til at være stolt af Klub 21:

"Jeg tør vædde med, at andre ungdomsklubber er meget mere velfungerende end den her. Men hvis man måler sin succes på det, der sker i lokalmiljøet omkring klubben, er der ikke nogen, som kan konkurrere med os."

Yderligere oplysninger om ungdomsklubben Lundtoftegade 21 kan fås hos afdelingsleder Martin Schrøder, telefon: 20 43 13 61.

Vollsmose vinder uddannelsespris

I Odense har man udviklet en unik vejledningsmetode, hvor forældrene - på modersmålet - inddrages i spørgsmålet omkring deres børns valg af uddannelse. Alt peger på, at metoden resulterer i, at tosprogede unge opnår samme uddannelsesfrekvens som deres etnisk danske klassekammerater.

Klapsalverne rullede gennem Cirkusbygningen i København, da Ungdommens Uddannelsesvejledning Odense blev afsløret som vinder af årets integrationspris i kategorien 'Skole og uddannelse'. Og hæderen var velfortjent - bagved ligger mere end ti års pionerarbejde.

Siden 1994 har Birthe Hagenborg arbejdet som uddannelsesvejleder ved Abildgårdskolen i Vollsmose, hvor andelen af tosprogede elever med tiden har sneget sig op på omkring 85-90 pct. Erfaringerne, hun og kolleger gennem årene har høstet, har ført til udviklingen af en 'modersmålsbaseret, familierettet vejledning'.

Tanken bag metoden er, at nydanske forældre skal engageres i spørgsmålet omkring deres børns uddannelsesvalg gennem individuelle 'forældresamtaler' på modersmålet. Ud over forældre, elever og vejleder er der derfor 'to-kulturelle medarbejdere' til stede ved samtalerne, som finder sted i 8. og 9. klasse. Formålet er at undgå kulturelle og sproglige misforståelser.

Det er egentlig meget banalt

Selv om uddannelsesvejledningens mangeårige indsats har fået stor anerkendelse med modtagelsen af Integrationsprisen 2006, lader Birthe Hagenborg ikke de fynske træer vokse ind i himlen af den grund:

"Det er egentlig meget banalt, det vi laver - for mig er det egentlig bare logisk. Hvis jeg f.eks. var på rejse i Mellempøsten og blev alvorligt syg, ville jeg også være dybt afhængig af at have en person, som kendte sproget og kulturen, med på hospitalet", forklarer hun om baggrunden for at invitere to-kulturelle medarbejdere med til samtalerne.

Hvor 'ikke-vejledningskrævende' unge opfordres til selv at søge information på uddannelsesguiden.dk, skal der tit lidt mere til over for tosprogede unge:

"Modellen er, at jeg som vejleder er den, der holder den røde tråd - for det kan man ikke altid tage for givet, at der er andre, der gør. Derfor motiverer vi og skubber til de unge - og sørger for, at de kommer ud i de rigtige praktikker. Vi spørger ikke bare: 'Kunne du tænke dig at komme ud i en praktik?', men guider dem målrettet, så de ikke bare vælger i øst og vest", udtaler Birthe Hagenborg og understreger, at det selvfølgelig også gælder etnisk danske elever, som har behov for ekstra vejledning.

Projekter i vækst

Det var således velfortjent, at Birthe Hagenborg kunne knuge den hjerteformede integrationspris ind til sig på scenen i Cirkusbygningen. Statuetten, som designer Monica Ritterband har kaldt 'Vækst', forestiller en hjerteformet mund, hvorfra noder vokser ud - måske som symbol på den vækst, de prisvindende integrationsprojekter skal opleve i fremtiden. Og faktisk ser det ud til, at 'modersmålsbaseret, familierettet vejledning' allerede har skudt sine første knopper: Odense Kommune har udbredt familierettet vejledning på modersmålet til alle tosprogede i kommunen.

Læs mere på www.uuo.dk

Yderligere oplysninger om 'familierettet vejledning' kan fås hos vejleder Birthe Hagenborg, Ungdommens Uddannelsesvejledning Odense, telefon: 24 88 56 52, e-post: bhh@odense.dk.

Rekordstor rift om unge på uddannelses- og jobbazaar

Op mod 2000 unge fra den københavnske vestegn gik på uddannelses- og lærepladsjagt, da kampagnen Brug for alle unge afholdt den hidtil største uddannelses- og jobbazaar den 26. og 27. september 2006 i Albertslund.

Mere end 50 uddannelsesinstitutioner og virksomheder stod parate til at tage imod, da dørene til uddannelsesbazaar 2006 blev slået op præcis kl. 9 den 26. september. I løbet af de næste to dage blev kilovis af rekrutteringsmateriale langet over bordet af kontaktrivige udstillere. Men brochurer og bolsjer var langt fra det eneste, der blev delt ud: De heldigste af de unge kom hjem med et visitkort fra en ny kontakt, som forhåbentligt vil føre et job eller en læreplads med sig. Andre fik sat ord på fremtidsdrømmene - for nogles vedkommende for første gang.

Flere skal have en uddannelse

Baggrunden for at afholde uddannelsesmesser rettet mod nydanske unge er velbekendt: Mens virksomhedernes skrig på arbejdskraft lyder stadig mere skingert, og uddannelsesinstitutionerne kappes om at tiltrække elever fra de små årgange, er der alt for mange unge, især med indvandrerbaggrund, som aldrig fuldfører en uddannelse.

Bazaarerne skal derfor være med til at vende statistikken ved at skabe større opmærksomhed hos de unge om de mange muligheder, der ligger i uddannelsessystemet - også på de uddannelser, de færreste har hørt om - og på den måde sikre, at flere unge fuldfører en kompetencegivende uddannelse.

Unge i høj kurs

Med på messen i år er Benny Svarrer Jensen, uddannelses- og erhvervsvejleder på Slagteriskolen i Roskilde, som deltager for at informere interesserede unge om mulighederne inden for ernæringsfagene. De fleste slentrer dog forbi Slagteriskolens udstillingsbod uden at standse op, og Benny Jensen kan nikke genkendende til, at unge er en eftertragtet vare for tiden:

”Jeg har bagermestre og slagtermestre, der ringer mindst en gang om ugen og søger efter lærlinge. Desværre har vi ikke så mange, så der er stor rift om de unge inden for de to fag”, udtaler han og peger på et dårligt renommé blandt de unge som mulig forklaring på, at ikke flere søger ind.

Også i Nordea drømmer man om at modtage flere udfyldte ansøgningsskemaer fra unge med indvandrerbaggrund. HR-medarbejder Casper Kristensen oplyser, at Nordea har en målsætning om at ansætte flere nydanske medarbejdere:

”Vi har en politik om, at vi gerne vil afspejle det samfund, vi lever i. En fjerdedel af Danmarks befolkning er kunder i Nordea, og dermed også rigtig mange nydanskere. Så en

del af personalet skal selvfølgelig også være nydanskere”, forklarer han.

Vejen mod drømmeuddannelsen

Og hos de unge er der stor interesse for at få mere at vide om de mange uddannelser og karrieremuligheder, som de i den nærmeste fremtid skal vælge imellem. Mens nogle mest ’vinduesshopper’ mellem de mange udstillingsstande, styrer andre målbevidst mod drømmeuddannelsen.

Bibliotekaruddannelsens stand får besøg af Gülümser Ützümcü på 25 år, som kom til Danmark for seks år siden. Hun er i tvivl om, hvad hun skal, når hun om et år bliver færdig med en tre-årig hf.

”Jeg vil gerne arbejde med bøger. Jeg elsker bøger, fordi man lærer om verden, mennesker, kultur og religioner. Man kan blive en god lærer, mor og person i samfundet”, fortæller hun.

Helst ville hun være gymnasielærer, men hun er i tvivl om, hvorvidt sprogkundskaberne rækker. Sikker er hun dog på, at hun skal have en uddannelse:

”Det er vigtigt at få en uddannelse, for det er gratis, og du har alle muligheder i Danmark”, slutter hun.

Den 7. december 2006 blev endnu en job- og uddannelsesbazaar afholdt i Esbjerg. Bazaarerne arrangeres af Integrationsministeriets Brug for alle unge-kampagne og bliver støttet af Den Europæiske Socialfond.

Byggebranchen har brug for unge hænder

Rikke Hvilshøj skiftede 'ministerdresset' ud med sikkerhedssko og beskyttelseshjelm, da hun den 15. november 2006 i samarbejde med Dansk Byggeri lancerede en ny kampagne, 'Byggefagene har brug for alle unge', som skal tiltrække flere unge med indvandrerbaggrund til byggebranchen.

Ingen husejer, der har drømt om nyt køkken eller badeværelse inden for det seneste år, er i tvivl om, at det går godt for byggebranchen for tiden. Og selv om håndværkerne ikke just klager over fyldte ordrebøger, medfører travlheden et øget behov for lærlinge - men søgningen til byggefagene følger ikke trop med byggetrangen.

30-40.000 kr. i lønningsposen hver måned, fri hver weekend og gode muligheder for at blive selvstændig. Så lovene lyder udsigterne ellers for unge, som satser på at få opfyldt fremtidsdrømmene inden for byggebranchen. Alligevel melder landets tekniske skoler, at de har svært ved at fylde 'bygge-og-anlæg'-holdene op. Især blandt unge med indvandrerbaggrund er en uddannelse inden for byggefagene ikke et populært valg.

Derfor inviterede integrationsminister Rikke Hvilshøj og adm. direktør for Dansk Byggeri Jens Klarskov 25 unge nydanskere på rundvisning blandt kraner og gravkøer på en byggeplads ved Copenhagen Waterfront i København. Målet var at fortælle de unge om de fordele, der er ved at uddanne sig inden for byggebranchen - og samtidig give de unge en forsmag på arbejdslivet i et byggesjak.

Forsvarligt iført sikkerhedssko og orange hjelm opfordrede integrationsminister Rikke Hvilshøj de unge til at give byggefagene en chance.

Murermester Mansur

En person, der aldrig har fortrudt, at han valgte en fremtid inden for byggeriet, er 27-årige Mansur Sheik. Som 13-årig kom han til Danmark fra Somalia. I dag har han eget murerfirma med tre ansatte og fem firmabiler, men vejen har ikke altid været brolagt med succes:

"Da jeg gik på grundforløbet på teknisk skole, sagde mine lærere alle sammen til mig, at jeg skulle finde noget andet. At jeg ikke havde det, der skulle til. Jeg var lige ved at opgive og tvivlede på, om jeg kunne blive til noget som helst", fortæller han.

Stædighed fik ham til at fortsætte trods lærernes opfordring, og det har han ikke fortrudt en eneste dag:

"Selv om det selvfølgelig er hårdt at stå op kl. 5.30 om morgenen, var der masser af fordele ved at være lærling. Jeg havde bil, før kammeraterne fik kørekort. Jeg har

altid haft penge på lommen - uanset om det var først eller sidst på måneden. Jeg har altid været foran kameraerne med nye ting - og været den, der inviterede vennerne med i biografen”, fortæller han.

50 ansøgninger og et år i skolepraktik måtte Mansur Sheiks stædighed overvinde, før det lykkedes ham at finde en praktikplads. I dag er det ham, der er mester og ringer til teknisk skole, når firmaet skal bruge en ny lærling:

”Det viser bare, at man ikke behøver at hedde Jens eller Peter. Man kan også sagtens hedde muremester Mansur”, siger han.

Senere på året vil kampagnen besøge en række større byer. Den 6. december kommer turen til Århus, den 11. december til Odense, og den 10. januar 2007 får Herning besøg af kampagnebussen.

Herefter vil kampagnen blive forankret af lokale samarbejdspartnere.

Kampagnen er et samarbejde mellem Dansk Byggeri, Integrationsministeriets Brug for alle unge-kampagne og en række lokale samarbejdspartnere, bl.a. UU-centre, Dansk Byggeris lokalafdelinger, Håndværkerforeningen, tekniske skoler og fagbevægelsen. Kampagnen bliver støttet af Den Europæiske Socialfond.

Læs mere på www.byg.brugforalleunge.dk

Yderligere oplysninger om 'Byggefagene har brug for alle unge' kan fås hos konsulent Charlotte Christiansen, Integrationsministeriet, telefon: 33 95 18 59, e-post: chc@inm.dk og konsulent Ramanan Balasubramaniam, telefon: 33 95 15 70, e-post: rba@inm.dk.

Tag den praktiske indgang

Nu har unge fået mulighed for at vælge at tilbringe første år af en erhvervsuddannelse på en arbejdsplads frem for på skolebænken. Ordningen skyldes, at alt for mange unge springer fra, før svendebrevet er i hus. 'Ny mesterlære' skal få de unge til at falde til på uddannelsen – frem for at falde fra.

Nogle unge får mere appetit på studielivet, når først de prøver at få olie på kedeldragten - eller i bogstaveligste forstand - lugter røgen i bageriet. Regeringen har derfor genindført mesterlære-ordningen, som giver praktisk orienterede unge mulighed for at udsætte skoledelen af en erhvervsuddannelse - og i stedet gå direkte i gang med den praktiske del ude på en arbejdsplads. Målet er, at flere unge gennemfører en erhvervsuddannelse.

”Vi har indført de nye praktiske indgange, fordi vi ikke kan acceptere, at så mange unge falder ud til ingenting. Et frafald på op mod 58 pct. er en dårlig investering for samfundet - og ikke mindst for den unge selv”, udtaler integrationsminister Rikke Hvilshøj.

Trainee-ordning

Ud over 'Ny mesterlære' får de unge nu også mulighed for at snuse lidt til faget ved at gå i 'forpraktik' på en virksomhed, før de træffer beslutningen om at sætte deres underskrift på en uddannelsesaftale.

”Trainee- og mesterlære-ordningen er en mulighed for at se hinanden an, hvilket kan være vigtigt for især tosprogede unge. For en lille virksomhed kan det være det, der

skal til: Kan det unge menneske møde til tiden om morgenen, er der en fornuftig indstilling til service, ansvar osv. Modsat får den unge også hurtigt en ide om, hvorvidt man er kommet på rette hylde”, udtaler Rikke Hvilshøj.

De nye praktiske indgange har præcis samme faglige indhold og afsluttes med samme eksamen som den klassiske grundskoleindgang. Ordningen giver således praktisk orienterede unge mulighed for at få en forsmag på arbejdslivet - ikke for at springe bøgerne helt over.

Fakta om mesterlære-ordningen

Mesterlære-ordningen trådte i kraft den 1. august 2006. Ordningen er et tilbud til elever, som ønsker at tilbringe uddannelsens første år i en virksomhed.

121 uddannelser deltager i mesterlære-ordningen.

47 pct. af de 16-19-årige unge med indvandrerbaggrund var ikke i gang med en ungdomsuddannelse i skoleåret 2003-04. For etniske danskere var andelen 26 pct.

Ny støtteordning: Integration på biblioteket

Nu kan alle kommunale biblioteker i Danmark søge om tilskud til at oprette lektiecaféer for tosprogede og andre interesserede børn. Målet er, at der i løbet af få år findes 100 lektiecaféer på landets folkebiblioteker.

Balladen om den forsvundne mumie og Benny Andersen. Tung faglitteratur og let adgang til Information. 'Bibliotek' er et ord, som vækker vidt forskellige associationer i os, men et sted de fleste nu og da lægger vejen forbi.

Ligesom Matador og kongehuset udgør de danske folkebiblioteker et unikt fælleseje, hvor alle danskere mødes på neutral grund og lige fod - på tværs af socialtrin, kultur og alder. Mellem bogrækkerne ligger et kæmpe integrationspotentiale gemt - det skal andre end bibliotekarerne have øjnene op for nu.

Støtte til lektiecaféer

Kulturministeriet og Integrationsministeriet har netop indgået en fælles aftale om en ny støtteordning, hvor bibliotekerne kan få tilskud til at oprette lektiecaféer for tosprogede og andre interesserede børn. Bibliotekerne kan søge Biblioteksstyrelsen om 30.000 kr. til at oprette lektiecaféer og 50.000 kr. til at videreudvikle eksisterende lektiecaféer med nye integrationsaktiviteter.

Og den nye ordning begynder ikke på bar bund. Nydanskere er nemlig hyppigere brugere af biblioteket end resten af befolkningen. Hver anden dansker med indvandrerbaggrund lægger vejen forbi biblioteket mindst en gang om måneden - og det gælder både børn og voksne.

Burhan Åberg

Et bibliotek, som længe har gjort et stort arbejde for at servicere den multietniske befolkning, er Nørrebro Bibliotek, hvor integrationsminister Rikke Hvilshøj og kulturminister Brian Mikkelsen lancerede den nye ordning på et fælles pressemøde. Her er bibliotekarerne vant til, at der er større sandsynlighed for, at der står Mustafa end Morten på lånerkortet.

"Hvis der kommer en låner og spørger efter 'Burhan', er der ingen ansatte her på biblioteket, der er i tvivl om, at det er Alfons Åberg på arabisk", fortæller Stine Fugl, bibliotekar på Nørrebro Bibliotek, og peger på et stativ, hvor Alfons Åberg-klassikerne står udstillet på bl.a. arabisk, somali og urdu.

"Det er meget vigtigt, at børnene får en fælles kulturel referenceramme. Alle må gerne lære Alfons Åberg og Pippi at kende - uanset hvilket sprog der bliver talt derhjemme. Det giver børnene mulighed for at lege sammen og lære sprog. Vi læser jo også 1001 nat", forklarer hun.

Hjemmebesøg og teaterture

Og Nørrebro Biblioteks aktiviteter for lånere med indvandrerbaggrund indskrænker sig ikke til bogudlån på fremmedsprog. For at opbygge en god kontakt med potentielle lånere - og deres forældre - går Stine Fugl på hjemmebesøg hos mange af de børn, der fødes i lokalområdet. Fire gange når hun at ringe på dørklokken, før børnene kommer i den skolepligtige alder. Med i tasken bringer hun redskaber og bøger, der giver inspiration til tidlig sprogstimulering.

Derudover inviterer Nørrebro Bibliotek børn og voksne på ud af huset-arrangementer:

"De skal ud over bygrænsen. Mange af børnene har aldrig været i teatret eller zoologisk have - nogle ikke engang i biografen. Derfor vil vi gerne bruge biblioteket til at lave udadvendte arrangementer for børnene", fortæller Stine Fugl.

Støtteordning godt modtaget

Så Nørrebro Bibliotek har allerede masser af planer for, hvad de gerne vil bruge den nye ordning til:

"Vi har masser af engagement og energi, men det strander jo tit på pengene. Integrationsprojekter ligger jo ikke inden for rammerne af biblioteksbudgetterne. Derfor er vi positive over for den nye støtteordning og har helt sikkert tænkt os at søge."

Som inspiration til kommuner, som - ligesom Nørrebro Bibliotek - gerne vil lave integrationsprojekter i biblioteksregi, er et idékatalog netop dumpet ind ad brevsprækken hos folkebiblioteker og kommunalbestyrelser. Her kan man finde gode råd og vejledning om, hvordan man opretter f.eks. sproglegestuer, læseklubber samt pc- og jobsøgningsværksteder.

Læs mere på www.bs.dk/lektiehjaelp og www.brugforalleunge.dk.

Yderligere oplysninger kan fås hos områdeleder Susanne Linton, BiblioteksCenter for Integration (SBCI), tlf.: 89 46 20 52, e-post: sli@statsbiblioteket.dk eller hos konsulent Nader Arian, Integrationsministeriet, tlf.: 33 92 36 40, e-post ndr@inm.dk.

Nydanskere vil gerne på vagt

Jobgaranti efter bare seks ugers uddannelse. Sådan lyder tilbuddet fra fem vagtselskaber til ledige med indvandrerbaggrund i nyt rekrutteringsprojekt. Og det tilbud vil mange gerne sige ja tak til. Mere end 200 har henvendt sig til projektet, og ud af dem er 19 vagter nu på vej ud på den første patrulje.

Fordelene ved en medarbejderskare med multikulturel baggrund er klare. Det er ikke bare politisk korrekte plusord, men en sandhed flere og flere moderne virksomhedsledere har fået øjnene op for. Derfor er den danske vagtbranche nu gået i offensiven for at tiltrække flere vagter med indvandrerbaggrund.

For at øge søgningen har projekt 'Minoriteter på vagt' i samarbejde med virksomheder, brancheorganisationer og uddannelsesinstitutioner skræddersyet et uddannelsesforløb rettet mod målgruppen. Og interessen har været stor: Ud af mere end 200 ledige, som har ringet, mailet eller er mødt op på projektkontoret, er 19 kommet gennem nåleøjet - og for dem er guleroden til at føle på: Alle er på forhånd garanteret et job.

Vagter har autoritet

Som motivation peger flere af ansøgerne på, at vagtbranchen både medfører status og menneskekontakt:

"De kalder det et godt job, fordi man som vagt har betydning og autoritet - og en flot uniform. Samtidig nævner flere, at de gerne vil være med til at hjælpe mennesker. De har måske i hjemlandet haft en drøm om at komme ind til politiet eller blive brandmand og tænker, at 'nu er chancen der'", fortæller Lars Gaardhøj, projektleder i Fagligt Internationalt Center, som har stået for rekrutteringen.

Selv om projektet er rettet mod ledige i Storkøbenhavn, har han modtaget ansøgninger helt fra Jylland og Sverige. Alligevel har der også været barrierer undervejs:

"Målrettet rekruttering er svært. Et af de store problemer har været manglende sprogkunderskaber. For gode danskunderskaber er ekstra vigtige i vagtbranchen. Som vagt skal man bl.a. være i stand til at afgive en skriftlig rapport til politiet, der kan føre til domsfældelse, hvis der sker noget, mens man patruljerer alene", udtaler han.

Minoriteter er en ressource

Nydanske vagter er ikke nødvendigvis bedre end danske vagter, men har ofte en kulturel forståelse, som gør, at de håndterer potentielle konflikter bedre:

"Som vagt med minoritetsbaggrund, der f.eks. kan arabisk eller bosnisk, har du en helt anderledes troværdighed. Hvis der er en konflikt under opsejling, mens du er på arbejde i et center, er du faktisk en positiv rollemodel, som kan sige 'Kære venner, nu stopper festen' på en god måde, der nedtoner konflikten - frem for optrapper den", forklarer Lars Gaardhøj.

Der er fortsat ledige pladser på næste hold, som har opstart til januar 2007. Ansøgningsskema og yderligere information kan hentes på www.nyevagter.dk.

Projektet er et samarbejde mellem vagtselskaber, FIC, HTS-A, VSL samt Integrationsministeriets Brug for alle unge-kampagne og er støttet af Den Europæiske Socialfond.

Yderligere oplysninger om projekt 'Minoriteter på vagt' kan fås hos projektleder Lars Gaardhøj, FIC, telefon: 35 31 05 73, e-post: lars.s.gaardhoej@fic.dk.

Integr@tionsminister online

Is i maven, chattelystne unge og computerskærme, der gik i sort. Det var nogle af ingredienserne, da integrationsminister Rikke Hvilshøj satte sig til tasterne for at chatte med unge over hele landet om integration, uddannelse og fremtidsdrømme.

Præcis kl. 14 loggede Rikke Hvilshøj under brugernavnet 'Ministeren' ind på chatrummet på www.brugforalleunge.dk fire eftermiddage i august og september. Det gjorde hun for at give unge i Danmark mulighed for at stille de spørgsmål, de ikke kan finde svar på andre steder, direkte til hende selv. Og det var der mange, der benyttede sig af.

Faktisk var der en overgang så mange logget på, at sitet midlertidigt blev lagt ned. Men dette - og enkelte episo-

der med tvivlsom sprogbrug - kunne ikke bremse chat-sessionen, som udviklede sig til en åbenhjertig dialog mellem ministeren og de unge.

"Kan man blive integrationsminister, selv om man er indvandrer?", "Har Muhammed-tegningerne gavnet integrationen?", "Hvad kræver det at være integrationsminister?", "Hvordan ser Danmark ud om 10 år, hvis du stadig sidder på posten?" var at finde blandt de opfindsomme spørgsmål, der blev stillet. Læs uddrag af chatten nedenfor.

14:48 Chrestina88 >@Ministeren: efter din mening, hvordan ser danmark så ud om ti år, hvis du stadig sidder på posten

14:49 Ministeren >@Chrestina88: Vi har fået meget bedre styr på integrationen og de parrallel-samfund der er ved at udvikle sig dem har vi fået bekæmpet.

14:51 Chrestina88 >@Ministeren: Tror du det har gavnet integrationen, at vi har haft alle de problemer med muhammed tegningerne.

14:51 Ministeren >@Chrestina88: Både og. Jeg tror det har været sundt at få en debat om de grundværdier der gælder i DK. For det er dem vi skal værne om.

14:51 Ministeren >@Asmaeb: Hvad ville du gøre som integrationsminister?

14:52 Asmaeb > Jeg vil få indvandrere til at integrere sig uden at de bliver tvunget til at give slip på deres rødder

14:53 Ministeren >@Asmaeb: Det er jeg faktisk enig med dig i.

14:56 thomastimjense > Mangfoldigheden bør vi tilstræbe at bevare på globalt plan ved at værne om de enkelte sprog og kulturers ret til at udfolde sig i hvert deres rum. Men på lokalt plan (i Danmark) er mangfoldighed en tom frase.

14:57 Ministeren >@thomastimjense: Vi lever i en global verden og den må vi forholde os til. Hvis man bidrager positivt til den danske samfund er jeg faktisk ligeglad med hvor man kommer fra.

Nyhedsbrevet 'I job nu' nr. 3, 4. årgang, 2006

Udgiver: Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration

Holbergsgade 6
1057 København K

Tlf.: 33 92 33 80
Fax: 33 11 12 39
www.nyidanmark.dk

Redaktion: Henrik Thomassen (ansvarshavende), Ulrik Sørensen, Peter Villads Vedel, Thomas Bille Winkel og Tina Lysdahl Hansen.

Artikler, idéer og kommentarer kan sendes med e-post til Ulrik Sørensen, uls@inm.dk, Peter Villads Vedel, pvv@inm.dk, Thomas Bille Winkel, tbw@inm.dk og Tina Lysdahl Hansen, tlh@inm.dk.

ISSN: 1603-6093
Layout: mediagiant
Forsidefoto: Birgitte Carol Heiberg/POLFOTO
Oplag: 3.500 eksemplarer
Tryk: Schultz Grafisk A/S

Den elektroniske udgave af 'I job nu' findes på www.nyidanmark.dk.

Artikler i 'I job nu' må gerne videregives, når blot det sker med tydelig angivelse af 'I job nu' som kilde.